

פרשת וישלח

ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשיו ותלד לאליפז את עמלק (לו, יב)

מפני מה שאל הגאון רבי חיים מוואלוז'ין מספרת לנו התורה שתמנע היתה פילגש לאליפז וילדה לו את עמלק...? הסביר רבי חיים: לכאורה יש שני פסוקים הסותרים זה את זה.

בפסוק אחד כתוב (דברים כ"ג, ח): "לא תתעב אדומי כי אחיך הוא", ובפסוק שני כתוב (דברים כ"ה, י"ט): "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים", והרי עמלק הוא אדומי, ואיך ניתן לקיים את שני הפסוקים גם יחד? אלא תירץ רבי חיים יש לדייק את הפסוק "לא תתעב אדומי" ומדוע? "כי אחיך הוא", והיינו רק אדומי כזה שנולד לעשיו מאשתו שאז הוא "אחיך", אבל לא אלה שנולדו לעשיו מנשים פסולות ומפלגשים.

משום כך כותבת לנו התורה ומודיע ש"תמנע ביתה פילגש לאליפז בן עשיו ותלד לאליפז את עמלק", ומשום כך נאמר עליו "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים!"

מקור: וקראת לשבת עונג